

Dù không sinh đẻ ra ta, nhõng công dũng dũng là lõn lao.

Cõ mõi lõn lõ tình nhân, hay ngày tôn vinh mõ hiõn trõ võ, là mõ y anh con giai lo toát cõ mõ hõi, chõy đõn chõy đáo đõ mà mua bõng mua quà, còn mõ y ông viõt lách thì hõt lõi ca tõng và tôn vinh phe đõn bà con gái, khiõn cho cánh kõp tóc cõ võnh tai cõi lõen mà nghe, cánh mũi nõ to nhõ trái cà chua và cõm thõy đõi bõng dõng “dzui”.

Dõp mõng tám tháng ba, ngày quõc tõ phõ nõ năm nay, có mõt anh chàng đõc thân vui tính đã viõt :

- Đõi không có đõn bà con gái giõng nhõ mõt ngày mà không có mõt trõi. Õ dõt và tê tái.

Nõu nhõ anh chàng đõc thân này mà rõi bõ binh chõng “phòng không” cõa mình, đõ gia nhõp lõc lõõng “lính thõy đánh bõ”, chõc chõn anh ta sõ đõõc lõõt vào hàng “tôn thõ” bà xã theo kiõu:

- Kính võ đõc thõ,

Õ Sõ võ sõng lâu,

- *Nó vờ ta hờ t u sờ u,*
- *Đó vờ lén đờ u,*
- *Thì trờ ờ ng sinh bờ t lão.*

Mà quỷ đúng nhở vờ y, nở u bà xã là mờ t trờ i, thì lúc nào mà chở ng ờ vào cái thờ “thờ ờ ng phong”, vì mờ t trờ i luôn luôn chở ng chi ờ u sáng trên đờ u chúng ta.

Ngày xưa khi hờ c vờ ca dao tờ c ngờ , gã vờ n còn nhở bài “Mờ ờ i thờ ờ ng”:

- *Mờ t thờ ờ ng tóc bờ đuôi gà,*
- *Hai thờ ờ ng ăn nói mờ n mà có duyên,*
- *Ba thờ ờ ng má lúm đờ ng tì n,*
- *Bờ n thờ ờ ng răng nhánh hờ t huyờ n kém thua.*
- *Năm thờ ờ ng cờ yờ m đeo bùa,*
-
- *Sáu thờ ờ ng nón thờ ờ ng qua tua dờ u dàng.*
- *Bờ y thờ ờ ng nờ tờ khôn ngoan,*
- *Tám thờ ờ ng ăn nói lờ i càng thêm xinh.*
- *Chính thờ ờ ng cô ờ mờ t mình,*
- *Mờ ờ i thờ ờ ng con mờ t có tình vờ i ai.*

Thờ nhở ng, ngày phờ nờ đòi quyờ n sờ ng và sờ ờ ng năm nay, mờ t anh bờ n cờ a gã tò n mãi bên Đan Mờ ch, không biờ t tò mìn h sáng tác, hay đã đờ c đờ ờ c ờ đâu đó, bèn gờ i cho gã mờ t bài thi cùng mờ t thờ thờ c và cũng mang tò a đờ là “Mờ ờ i thờ ờ ng” đờ ờ c nhái theo bài ca dao trên, gờ i là đờ gó p tì ng ngò i ca phe kờ p tóc:

- *Mờ t thờ ờ ng đôi má cờ a nàng,*
- *Xoa toan mờ phờ m, anh tàn tháng lờ ờ ng.*
- *Hai thờ ờ ng gờ ng ngò t nhờ đờ ờ ng,*
- *Nàng xin mờ t tò ng, vua nhờ ờ ng mờ t ngòi.*

- *Ba thờ ờ ng đeo đờ đôi môi,*
- *Anh không hôn đờ ờ c, sờ trôi son nàng.*
- *Bờ n thờ ờ ng mờ ờ i ngón thiên đàng,*

❑ Móng nàng lõi m : lúc vàng, lúc xanh.

❑ Năm tháng đôi mắt long lanh,
❑ Lỗi tình, cõi p cõng bùn thành nai tõ.
❑ Sáu tháng cái nõt ngây thõ,
❑ Quen nàng mõt tháng, anh khõ ba năm.

❑ Bộ y thõi ng cái mõt chõ m dõ m,
❑ Đòi mua vài cái áo dõ m mõi vui.
❑ Tám tháng mái tóc buông xuôi,
❑ Làm anh té xõ u bõi mùi dõ u thõ m.

❑ Chín tháng nàng bùi t nõ u cõ m,
❑ Lõp khê, lõp khét, thõ ng bõ m chõ y xa.
❑ Mõi tháng tính chõng xa hoa,
❑ Vòng vàng không khoái, hõt xoàn nàng mê.

❑ Đõi trai sao lõi m ê chõ,
❑ Thõi ng xong mõi i cái anh võ chǎn trâu.

Gõi là góp tiõng đõi ngõi ca phe kõp tóc theo cái kiõu này, thì đúng là tên phõn phé, đâm sau lõng các...nõi chỉn sõi rõi còn gì.

Riêng phõn gã, gã xin mõi n phõn đõt cõa bài viõt hôm nay, đõi tôn vinh công sõc cõa các chõ võ.

Thõc võ y, có ngõi đã đõi nh nghĩa chõ “võ” nhõ sau :

- Võ là mõi các con ta,
❑ Thõi ng kêu “bà xã”, hõi u là “phu nhân”.
❑ Võ là tõng hõp bõn thân,
❑ Thõi trõi ng, bõ o mõi u, tình nhân, mõi hõi n.

- ▀ Vịnh là ngân khánh, kho tàng n,
- ▀ Gỗ i vô nhanh gõ n, hòn i phiến rút ra.
- ▀ Vịnh là biển cát bao la,
- ▀ Đôi khi nồi i sóng, khôn ta chìm phà.

- ▀ Vịnh là âm nhạc, thi ca,
- ▀ Vịnh a là cô giáo, vịnh a là luật sỏi.
- ▀ Cát gan đòn khôn vịnh ?
- ▀ Cá mập không muối, chung hòn cãi lối.

- ▀ Chung tôi! Đóng có dòn khôn,
- ▀ Vịnh đi, thì biển cát y nhau vào ai?
- ▀ Vịnh là phèn cát, lối, tài,
- ▀ Thủ tục trăm đòn nghĩa, tròn bài vịnh khen.

Bài thơ trên đã quen nghe đến một cách phong phú ý tưởng của câu “ranh ngôn” :

- Vịnh không có công sinh ra ta, nhưng lối có công nuôi dưỡng và dạy dỗ ta nên nghiệp.

Hay như một câu ca dao thịnh nay :

- Dù không sinh đòn ra ta,
- ▀ Nhưng công dòn ng dòn c thòn t là lối lao.

Dòn vào câu “ranh ngôn” cũng như câu ca dao trên, gã thày công sức cùa chén vại đòn c chia thành hai loại:

Lối thi nhặt, đó là công sức nuôi dưỡng.

Mặc dù thỉnh thoảng cũng có tí lười trộm, đó là mệt vài anh đón ông băng dũng giái chuyen bắp núc, phò trách chử biền các món ăn và nhung khách sẵn năm sao và mệt vài chử đón bà băng dũng mù tết viễn nỗ lực nỗ lực, chử nguyên viễn thi i mệt nỗi cảm, thì cũng đã trên sóng, dỗi i khê, tớ bỗn nhoét.

Tuy nhiên, phòi công nhén rỗng lãnh véc bắp núc là lãnh véc riêng cõ a các nàng. Có bàn tay phòi nỗ, bỗ a ăn đéo cõi thiền trong thây. Không còn cõi nh chém to kho mòn...

Chính vì thõ, nhieu anh chàng sinh viên đã gõ gõ m bỗn gái cõ a mình góp gõ o thi i cõi chung. Rõi sau đó, viéc gì đón, ăn sô phòi đón. Và chuyen... ăn cõi m tréo c kõng đéo ng nhiên sô xõ y ra, või nhung hõ u quõ thõt nõo nùng và bi đát, mà phòn thiết thời bao giờ cũng nõi mõ phía các nàng.

Ngày nay, hình nhõi ngõi ta thích dành cho mình cái danh hõ u là “tõ mõ u”, tõc là mõ hõ n. Mặc y ông bác sĩ, mõ y ông thầy thuốc và ngay cõ nhung võ lang băm cũng đõ u ra sôc tõ phong cho mình cái nhãnh hõ u õ y:

- Lõng y nhõ tõ mõ u.

Trong khi đó, mõ y cô giáo nhà trõ cũng say mê tõp cho các em thuõc lõa tuõi babilac hát vang:

- Lúc õ nhõ, mõ cũng là cô giáo,
- õ Di đõn trõng, cô giáo nhõ mõ hõ n.
- õ Cô và mõ là hai cô giáo,
- õ Mõ và cô cũng nhõ mõ hõ n.

Và bây giờ đõn lõt các chõ võ cũng rất mong muõn đõc làm mõ cõ a các anh chõng. Dõi nhiên, sõ mong muõn này đõc biõu lõ ra không phòi trong tõ tõng, cũng nhõ không phòi trong lõi nói, mà đõc biõu lõ ra trong nhung viéc làm cõ thi, bỗng cách “nuôi chõng khõe và dõ y chõng ngoan”.

Hiện giờ, chuyen an toàn thuc pham đang là một vấn đề nóng bỏng đặc biệt thiên hùng bàn tán. Phải có “phục mòn”, bún thì có hàn the, thot lợn thì đang bỗ lợ mặm long móng, thot gà thot vết thì đang bỗ dính cùm gia cùm, lúa gõo thì nhồi mì thuộc trộn sâu và phân hóa hùng...

Cũng chính vì thế, đỗ bỗ o đỗ mì sủc khẽe cho các thành viên trong gia đình, các chén vaso đỗ u bột mì ngon i phai ăn cùm nhà, vaso bỗ o đỗ mì, lối vaso đỗ chốt dinh đỗ ống. Còn đâu nỗi a mì buỗi sáng ra quán làm mì tôm phở tái béo ngậy, rỗi nhâm nhi ly cà phê đen mà ba hoa chích chòe đỗ mì chuyen trên trai đỗ i đỗ t vaso i nhóm bỗ n hùng.

Thực m chí, nhồi u khi đi dỗ đám tiệc, chén vaso cũng bỗt anh chung phở i ăn cùm i nhà trộn c cho chén bỗng. Hiện thao nỗi, lối có uỗng dăm ba ly, thì cũng khó mà say đỗ c.

Nhồi u chén vaso còn ra sủc chăm sóc anh chung mìt cách chu đáo, vaso t ngoài mìc đỗ cùn thiết, cù nhồi mìt ngon i mì chăm sóc đỗ a con bé bỗng cùa mình.

Chung hùng sau mìi bỗ a cùm, phở i “tráng miếng” bỗng hai trái chuối, và trộn c khi đi ngay, phở i “lót lòng” bỗng mìt ly cùi đỗ y sùa... Thành thao anh chung cù mìi ngày mìt phát tống và vòng sùi hai cù liên tống phát triển. Chén vaso đâu có ngay rỗng cái vòng này càng to ra, thì vòng đỗ i càng teo lối!

Nỗi u chung may anh chung quá vui mà bỗ xùn, thì đã có chén vaso lo pha nỗi c chanh, đỗ p khăn nóng và thíc m chí còn bôi vôi vào gan bàn chân đỗ đỗ c mau tinh. Còn nỗi u chung may anh chung bỗ đau yù u thì đã có chén vaso vùi tím thay chay thuộc, dành cho mìt chén đỗ “bỗ i đỗ ống” mà ngày thống có nỗi mìi cũng chung thay. Vì thao, ngay i ta đã bỗ o :

- Khi ta đau ốm xanh xao,
- Vaso lo chăm sóc, hùng hào khẽe ngay.

Anh chung mà nhõng nhõo...chén muỗn ăn, thì lối n đỗ c rót vào tai nhõng lối ngay :

- Bỗn anh hóng còn thóng em nà sao? Em đã bỗn công lo hóng cho súc khẽ cùa anh tống ly tống tí, đỗ vỗ chung mình đốc ăn đỗi kíp vỗi nhau. Vợy mà anh hóng chung chung hóng i em.

Tại nóc này, thì anh chung cũng gióng nhó em bé, mờ mờ t cái, ăn cho bà xã đốc vui lòng.

Tuy nhiên, đôi lúc súc chăm sóc trên cùa tuyết vội này, khiến cho anh chung...ngao ngán. Nguyễn Niêm trên báo Phố Ngu Chợ Nhỏ, số 7 ra ngày mồng 2 tháng 3 năm 2008, đã đưa ra một trang hóng điền hình nhó sau:

Một hôm, mày tay “chiến hổ” đỗn rộ anh chung đi...nhóu. Lúc anh chung chuồn bỗn lên đống, chở vội bèn dỗn dò đỗ thó:

- Nè, anh nhó uông vỗ a phái thôi, còn chở a đống vội.
- À, mà khi nhóu, anh phái nhó ăn nhíu, bỗng không súc bỗn đau bao tay nghe chởa!

Đỗn khi anh chung phóng xe ra tayi đỗu ngõ, chở vội còn réo gõi, chởy theo đỗa cho anh chung chiếc áo mỏa và nói:

- Sao anh bỗn áo mỏa i nhà, lỗ trống đỗ mỏa, bỗn cùm lỗ nh lỗi khẽ thân.

Thái đỗ chăm sóc chung trên mỏc...bình thống cùa chở vội trống mờt đám “chiến hổ” khiến anh chung ngóng chín cùa ngóng i, thiều đỗu muôn đỗn thó mà thôi...

Loại thi hai, đó là công súc đỗ y bỗn.

Chở vội không phái chở bỗn công súc ra nuôi chung khẽ, mà còn bỗn biêt bao nhiêu công súc ra đỗ giáo dỗc, nhó đó mà anh chung đốc “thuận hóa” và trống nên ngóng i “ích quoc, lỗi gia”.

Thúc vú y, gã đã tống thày có nhũng anh con giai, thuở còn đùc thân, thì ngang tàng không ai chửu nỗi, thày nhũng, cùi vú xong chừ mệt thày gian nguy là bỗn đùc cái thói ngông nghênh cùa mình, chí thú làm ăn, khiêm cho bà con lối xóm phòi tâm phòi c, khudu phòi c. Thì ra, số dù y bỗn cùa chày vú, tuy âm thầm mà lối hiếu quí, theo kíu “mùa đùm thầm đùt”.

Gã đã sùu tarem đùc mệt sù nhũng lối dùy bỗn đùy êm dùu cùa nhũng chày vú, xin ghi lối nỗi đây đù nhũng anh chung cùng suy gòm và đem ra thíc hành, khi gòp phòi nhũng tình huống tòéng tò.

Trúc hét, khi còn ở trong nhà thì phòi biết chia số công việc “tù gia nỗi trù” vùi chày vú, chày đùng lên mệt thày đùi, chày tay năm ngón. Mệt anh chung đã thú nhũng số thết bùi cùa mình trùc nhũng lối dùy đùy ngào cùa chày vú nhỉ sau:

- Vùi tui là khéo nhùt nhà,
- l Rứt hay sai vùi t, nhũng là sai hay!
- l Anh ơi giúp em tí này,
- l Mang hùi cái dùy vào đây anh à.

- l Cái này thì hãy mang ra,
- l Mang vào cái dùy mang ra cái này.
- l Vào ra giúp hùi tùi ngày,
- l Cái tai vùi n khoái, cái tay vùi n dùu.

- l Vùi tui đúng thùt là siêu,
- l Sai mà sai khéo, sai yêu, sai tình. (Bùi Tùi)

Còn khi ra ngoài ngõ, thì phòi nhùt lối vùi dùn :

- Lái xe ra khùi i cùng nhà,
- l Vùi kêu giờ t ngùc, dùt da dùn rùng :
- l Mệt đùng mè mèng thùt trăng,
- l Đùng xe, thi sĩ gùy răng u dùu.

▀ Hai đờ ng gí̄ ỏng nghe lâu,
▀ Gái tò ỏng ỏ o ghé o đờ u dây kia.
▀ Ba đờ ng ghé quán rò u bia,
▀ Bé c men tò tò ỏng nò kia khó lò ng.

▀ Bé n đờ ng mua báo đờ ỏng,
▀ Bèa in hoa hò u soi gò ỏng lò c cò i.
▀ Năm đờ ng lò n láo con ngò i,
▀ Đò ng nghi p vây ngò n ỏ o ngò i đò qua.

▀ Sáu đờ ng hoang phí thò i gian,
▀ Ngò i lâu trò m nghĩa cô hàng cà phê.
▀ Bé y đờ ng thò y phò mà mê,
▀ Ăn vào loét đò , lò i chè cò m nhà.

▀ Tám đờ ng hò hát lang thang,
▀ Tò p viên ca sỹ gí̄ ma hò p hò n.
▀ Chín đờ ng dò o bò c hoàng hôn,
▀ Công viên hoa lá cô hò n rò rẽ.

▀ Mùi i đờ ng ghé rò p xi nê,
▀ Ti vi nhà sò n, lò vò coi phim.
▀
▀ Rõ chò a, vò hét đờ ng tim,
▀ Đò ng hòng tò ỏng bò nhò chim sò ỏ ng.
▀ Mà này! Nhò c lò i cho thông,
▀ Nò u không, tui quyò t nhò t ông ỏ nhà.

▀ mò i nò i và trong mò i lúc, chò vò luôn có nhò ng hành đò ng phù hò p, đò giáo dò c anh chò ng:

- Sò ta đòi trò t đò ỏng rày,
▀ Vò lò n theo dõi kéo ngay vò nhà,
▀ Khi ta tán tò nh ba hoa,
▀ Vò lò n “quát nò t” đò mà răn đe.

Tại đây gã xin kêu lời một câu truyền trong sách “Cử Hồi Tinh Hoa” đó thay đổi cõi riêng nêu chia sẻ khó nghe lời vui dí y, thì số trai nên một con ngựa i đực đực và thành đực.

Án Tự làm tiếng nói của Tự, một hôm đi viếng quan, có tên đánh xe theo húu.

Về tên đánh dòm qua khe cửa, thay chung tay cầm cái dù, tay cầm dây cõi ngang, một vác lên trai, dõi ng dõi ng tay đúc.

Lúc chung về nhà, nàng xin tự bưng nhà ra đi. Chung hỏi :

- Tự làm sao ?

Nàng nói :

- Án Tự nghe i giây thay và bé nhỡ, nhỡng làm đòn tát ngang nóc Tự, danh tiếng lạy kháp thiên hú, thay mà thiếp xem ông ấy vẫn có ý chín chín và khiêm nhõng, nhở chúa bỗng ai. Chú nhõng chàng cao lòn đày đà, mài chúa làm đòn cõi một tên đánh xe tóm thát ngang và hèn hú, thay mà thiếp xem chàng đã ra dáng lạy làm vinh húnh, tát ngang không ai bỗng. Thiếp xin bưng chàng, thiếp đi.

Tự hôm ấy, tên đánh xe bưng đòn cõi cái bưng vênh váo, chúa đòn cõi cái tính nồng nỗi. Án Tự thay thay, lạy làm lạy, bèn húi. Tên đánh xe bèn đem viếng nhà mà kêu lạy. Án Tự bèn cất cho làm đòn phu.

Sau đó Án Tự chúa bưng đòn cõi cái thói “tay cao hão” và làm tát chúa đòn phu cũng chúa vì đã nghe lời vui dí y,

Tuy nhiên, đôi khi cũng có nhỡng anh chung cõi ng đòn cõi, thì lúc đó chúa vui sướng áp đòn chín thuết “bưng bưng đòn”: không nói, không cười, không cõi ng tác và không làm gì húi.

Hay tát nêu một tình huống “chín tranh lạy”: ban ngày thì một mũi lõi rũ nhõng treo cõi tang, còn ban đêm thì... “cõi vui”, mài nghe i ngõ một nỗi.

Sau cùng, “tôi hứa thu” đã cất đĩa ra một cách âm thầm, đó là chờ vua sang lão khán gói quanh mập và vui bu, để dâng cho anh chàng một bài hát thời nào là vang lão và thời nào là lão đều vui. Tôi đây, muốn đón nhận lão cũ của chúng, anh chàng dành phổi nắn nót ôi, xin chờ vua tha thời, để rồi “mãi nàng vui...dinh”.

Kinh nghiệm cay đắng này, sẽ làm cho anh chàng mau mắn “hết quyết tâm”:

- Vua mà dâng, phải lòng nghe,

Mãi sau “khôn lão”, mà khoe mãi ngõi.

Tóm lại, gã xin kính cẩn nghiêm minh trân trọng những chia sẻ đã có xem như một ngõi mèo và đã góp rất nhiều công sức vào sự nghiệp “nuôi chàng kh管理条例, dâng chàng ngoan”.